Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XVI nr. 25 (1017) * miercuri 23 iunie 1965 * 8 pagini 30 bani

Doftana... Loc de supliciu și groază în care erau închiși cei mai buni fii ai poporului — comuniștii.

Astăzi, Doftana, cumplita închisoare a fost transformată în muzeu. Și acum, în preajma celui de al IV-lea Congres al partidului pionierii de la școlile: medie 5 „M. Sadoveanu", generală de 8 ani nr. 3 și generală de 8 ani nr. 4 din București au venit să viziteze aceste locuri istorice.

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

ACȚIUNI PIONIEREȘTI

ÎN CINSTEA CONGRESULUI P. M. R.

PE STRADA TEATRULUI LA NR. 10

Strada Teatrului nr. 10 din Ploiești. Aici, la 1 februarie 1933, s-au adunat sute de muncitori petroliști care au cerut și au reușit să obțină eliberarea tovarășilor lor arestați de poliție pentru că participau la greva organizată și condusă de către Partidul Comunist Român. Aceste evenimente s-au petrecut chiar în fața clădirii unde se află azi Școala generală de 8 ani nr. 21. În amintirea lor, pe peretele școlii a fost pusă o placă comemorativă.

Cu cîteva zile în urmă, pionierii și elevii de la această școală l-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Gheorghe Marusi, președintele sfatului popular al orașului. Acolo, în fața plăcii comemorative, dinsul le-a vorbit despre viața grea, plină de lipsuri, pe care o duceau pe-atunci muncitorii petroliști crunt exploatați, despre lupta eroică dusă de ei pentru pîine și libertate, pentru o viață omenească.

Arătîndu-le împrejur noile blocuri de locuințe, tovarășul Marusi le-a vorbit apoi despre împlinirea țelurilor pentru care au luptat muncitorii, despre succesele obținute de poporul nostru condus de partid, în desăvîrșirea construcției socialiste, în făurirea unei vieți noi, mereu mai îmbelșugată și mai frumoasă. Și, încă o dată, acum, în preajma celui de-al IV-lea Congres al partidului, în întîmpinarea căruia au organizat această întîlnire, copiii au înțeles și mai mult că toate aceste victorii, întreaga lor viață fericită pe care o trăiesc, o datoresc părintelui drag și iubit, care conduce cu înțelepciune țara spre un viitor luminos, partidul.

(Continuare în pag. 2-a).

ȘEDINȚA COMISIEI PENTRU ELABORAREA NOII CONSTITUȚII

Vineri dimineața, la Consiliul de Stat al Republicii Populare Române a avut loc ședința de constituire a Comisiei pentru elaborarea noii Constituții. Din comisia aleasă de Marea Adunare Națională, în sesiunea din martie 1965, fac parte tovarășii: Augustin Alexa, Gheorghe Apostol, Iosif Bayerle, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Petre Borilă, Demostene Botez, Avram Bunaciu, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Dumitru Coliu, Ion Creangă, Constantin Daicoviciu, Vasile Daju, Alexandru Drăghici, Constantin Dumitrache, Petre Enache, Grigore Geamănu, Suzana Gîdea, Nicolae Hudițeanu, Traian Ionașcu, Martin Isac, Athanase Joja, Kovacs Gyorgy, Ion Gheorghe Maurer, Manea Mănescu, Ștefan Milcu, Alexandru Moghioroș, Ilie Murgulescu, Constantin Paraschivescu-Bălăceanu, Constantin Pîrvulescu, Leonte Răutu, Gheorghe Roșu, Leontin Sălăjan, Ludovic Takacs, Ștefan Tripșa, Virgil Trofin, Ștefan Voicu, Ștefan Voitec, Alexandru Voitinovici.

La propunerea tovarășului Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a fost ales în unanimitate președinte al Comisiei tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reamintit că, încă în legislatura trecută, s-a ales o Comisie pentru elaborarea noii Constituții a Republicii Populare Române. Din însărcinarea Comisiei, un grup mare de juriști și alți specialiști au lucrat la întocmirea anteproiectului de Constituție.

După alegerea de către Marea Adunare Națională în actuala legislatură a noii Comisii pentru continuarea lucrărilor de elaborare a Constituției, grupul de juriști a definitivat anteproiectul. Dispunem în prezent de un proiect care poate fi supus spre dezbatere Comisiei alese de Marea Adunare Națională.

Subliniind că socialismul a repurtat mari victorii în țara noastră, tovarășul Nicolae Ceaușescu a propus ca pentru a consfinți situația de fapt, proiectul de Constituție să prevadă ca statul nostru să poarte denumirea de Republica Socialistă România.

După dezbaterea și aprobarea proiectului de către Comisie, urmează ca el să fie dat publicității și să fie supus apoi sesiunii Marii Adunări Naționale.

Propunerile făcute au fost aprobate în unanimitate.

SERBĂRI ȘCOLARE

Și în școala noastră, ca în toate școlile din patria noastră, s-a ținut tradiționala serbare de sfîrșit de an școlar, cu un frumos program artistic, în care micii artiști din școală, printr-o interpretare reușită, au adus mulțumire partidului pentru condițiile în care învățăm.

Cu acest prilej eu am evoluat din nou în fața spectatorilor, cu un mic program de gimnastică.

GEORGESCU GHEORGHIȚA
cl. a VII-a D
Școala generală de 8 ani nr. 10, București

PIONIERI ȘI ȘCOLARII

În numărul nostru trecut am publicat regulamentul concursului inițiat de gazetă în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului: „Pe tine te slăvim, partid iubit!"

V-ați gîndit cu ce poezie, corespondență, desen sau fotografie participați?

ACȚIUNI PIONIEREȘTI ÎN CINSTEA CONGRESULUI P.M.R.

(Urmare din pag. 1)

O HARTĂ VIE A PATRIEI DRAGI

O sală cît două clase la un loc. Adunați împrejurul unui panou mare de placaj, prins pe suporți, un grup de pionieri și elevi lucrează de zor. Ferăstraiele cîntă subțirel, ciocanele bocănesc înfundat, miinile „electricienilor" nu stau o clipă locului; „pictorii" și „sculptorii" mînuiesc cu îndemînare pensulele, ori dau forme ipsosului. Și, clipă de clipă, oră de oră, străduința grupului de pionieri și elevi prinde contururi reale.

Pe acest panou „s-a născut", în relief, harta patriei dragi. Munți, dealuri, cîmpii, ape cu albii adînci și maluri abrupte, localități — toate impresionează prin contururile lor apropiate de cele reale. Zeci de cerculețe, fixate pe suprafața hărții, avînd desenate pe ele diverse simboluri și cîte un beculeț colorat în mijloc, rețin atenția. E suficient să răsucești unul dintre cele 18 comutatoare și, imediat, afli care sînt zăcămintele de petrol din țară, care sînt fabricile și uzinele constructoare de mașini, hidrocentralele...

Acum, harnicii realizatori ai acestei hărți — pionierii și elevii de la Școala generală de 8 ani nr. 2 din Carei — printre care cei mai destoinici sînt Badău Gheorghe, Filip Mircea, Chiș Gheorghe, Pop Vasile și Crizdai Arcadie — se străduiesc de zor să pună în funcțiune ultimul circuit electric, care va indica obiectivele industriale construite în anii șesenalului. Se grăbesc, pentru că această frumoasă realizare trebuie să fie gata, așa cum s-au angajat în cinstea celui de al IV-lea Congres al partidului.

Constantin DIACONU

Florile recunoștinței

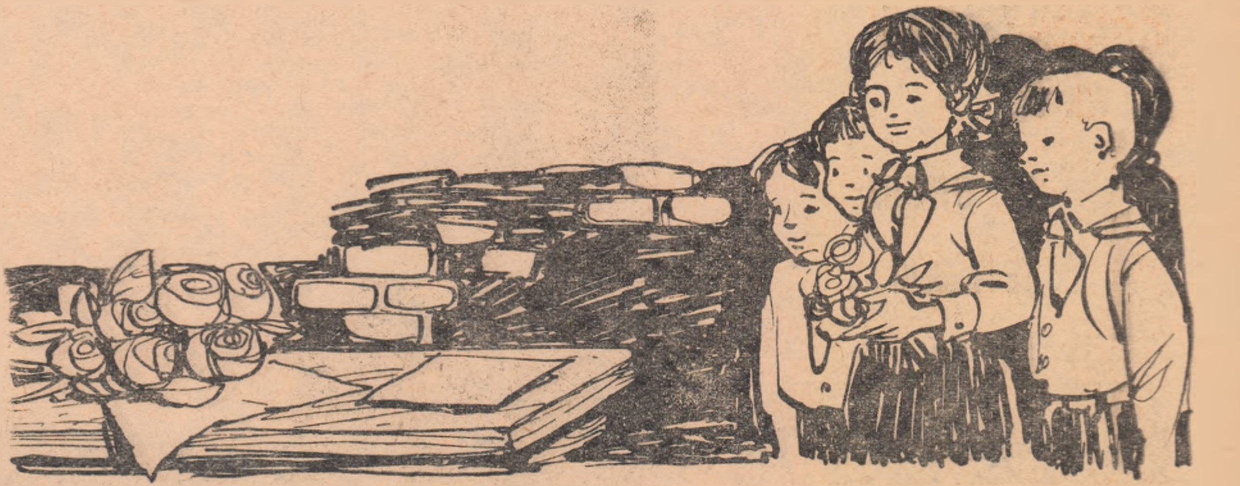
Spre Doftana, spre fortăreața de piatră rece în care, în anii de cruntă teroare a regimului burghezo-moșieresc, au fost întemnițați cei mai devotați fii ai poporului nostru, se îndreaptă, în fiecare zi, sute și sute de copii din toate colțurile țării. De la începutul vacanței și pînă acum, pe porțile Doftanei au pășit aproape 20 mii de copii. Și în fiecare zi vin alții, dornici să cunoască una din cele mai mărețe pagini din lupta partidului.

Au venit la Doftana pionierii de la Școala generală de 8 ani nr. 9 din Iași, de la Școala din Săcele, regiunea Brașov, de la Școala generală de 8 ani nr. 4 din Rîmnicu Sărat, de la Școala medie din Cisnădie, pionieri din Giurgiu...

Străbat muzeul, tăcuți, oprindu-se în fața fiecărui document. Se uită împietriți spre celulele întunecoase și reci. În celula în care a fost întemnițat Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe măsuța acoperită de flori — o cravată roșie de pionier, iar pe o hîrtie, o mînă stîngace de copil a scris: „Nu te vom uita niciodată!" În fiecare zi sînt alte și alte flori proaspete. Sînt florile recunoștinței pentru viața minunată pe care o trăiesc astăzi.

În cartea de onoare a Muzeului „Doftana", pionierii își exprimă în scris gîndurile lor fierbinți, de recunoștință față de părintele lor drag: „Iubit partid, ne vom strădui să devenim cetățeni ai țării cu care să te mîndrești. Nu vom uita niciodată cît de mult au luptat comuniștii, ce mult au suferit ei pentru ca noi să nu mai cunoaștem astăzi decît fericirea". Acestea sînt cuvintele scrise de pionierii din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Romeo DAN

Mai întîi am primit o telegramă, concisă, lapidară ca toate telegramele:

Către redacția gazetei Scînteia pionierului. Stop. Vă anunț că am sosit. Stop. Întîmpinată cu bucurie în toate școlile. Stop. Numeroase acțiuni interesante, educative, atractive, înscrise în programe. Stop. Vă voi ține la curent cu desfășurarea celor mai interesante dintre ele. Stop.

Semna... Cine credeți că semna telegrama? Chiar ea — VACANȚA. Și s-a ținut de cuvînt. După telegramă a început să... plouă cu scrisori la redacție. Cîteva dintre ele, iată-le:

ÎN DRUMEȚIE PRIN REGIUNE

Un itinerar dintre cele mai frumoase: Deva — plecare, Sebeș, comuna Aurel Vlaicu, Băile Geoagiu și... Deva sosire. Cine l-a parcurs? Peste 50 de pionieri și elevi de la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Deva.

Trecînd prin orașul lor natal, micii excursioniști au admirat încă o dată de pe fotoliile autocarului O.N.T., noile blocuri de locuințe, marile magazine de la parterul acestora. Apoi, sosiți în orașul Sebeș, excursioniștii au vizitat fabrica de ciorapi și fabrica de încălțăminte, unde au privit îndelung mașinile moderne la care lucrează muncitori harnici. De la Sebeș au poposit în comuna Aurel Vlaicu. Aici au zăbovit mai mult la casa memorială, unde au văzut avioanele construite de el. La întoarcere au petrecut cîteva ore și în frumoasa stațiune de la Geoagiu.

În puține cuvinte, această excursie pe plaiurile hunedorene, organizată chiar din primele zile ale sosirii mele — ne informează VACANȚA — a fost reușită și mult apreciată de toți micii excursioniști.

ÎN VIZITĂ LA C.A.P.

Din comuna Brădeanu, raionul Buzău, VACANȚA ne-a trimis următoarea scrisoare:

Pionierii și elevii de la școala de aici au vizitat, într-una din aceste zile, cooperativa agricolă de producție din comuna lor. Însoțiți de tovarășul președinte Constantin Harpalete, ei au trecut prin tot sectorul zootehnic, unde au văzut cum sînt îngrijite sutele de bovine, cele 1 800 de oi, și 700 de porci și cele 10 000 de păsări. Pe cîmp, lanurile de grîu și de porumb, bine întreținute, i-au făcut să înțeleagă și mai bine cît de mult se străduiesc părinții lor ca să fie belșug în toate casele. Tovarășul președinte le-a povestit apoi cum s-a dezvoltat, an de an, cooperativa agricolă (care acum are un fond de bază de cîteva milioane) și le-a vorbit și despre anii ce vin, ani în care cooperativa va înflori și mai mult.

Dornici să contribuie după puterile lor la sporirea acestei bogății, pionierii și elevii s-au angajat să-și ajute părinții la îngrijirea vitelor, precum și la plivitul legumelor și strînsul spicelor.

La Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, din Parcul Libertății din Capitală.

Popas, în vacanță, pe Valea Prahovei.

O FRUMOASĂ INIȚIATIVĂ

Vă scriu acum de pe plaiurile sucevene — ne transmite VACANȚA. Pionierii și elevii din clasele II—IV din comuna Avrămeni, chiar din prima zi a sosirii mele, se adună în fiecare dimineață în curtea școlii, de unde pornesc fie în pădure, fie pe cîmp. Care-i scopul acestor călătorii zilnice? Încă dinainte de terminarea cursurilor, ei și-au propus să culeagă cît mai multe plante medicinale. În pădure găsesc frunze de lăcrămioare, pe cîmp — flori de mușețel. Pînă în prezent, ei au adunat aproape 200 kg de asemenea plante. Vă rog mult să-i popularizați în gazetă, pentru ca exemplul lor să fie urmat și de alții.

EXPEDIȚIE ȘTIINȚIFICĂ

La Casa pionierilor din Timișoara — mare bucurie pentru micii „cercetători științifici" amatori — ne scrie VACANȚA. Curînd, ei vor pleca într-o expediție în munții Retezatului și Zarandului. Încă de pe acum sînt gata hărțile cu itinerariile, au fost stabilite grupurile de folcloriști, istorici, geologi, naturaliști și fotografi. Pe lîngă faptul că vor cunoaște bogăția și frumusețea munților, micii „cercetători" vor avea posibilitatea să înregistreze basme și cîntece populare din satele întîlnite în drum, vor fotografia peisaje și locuri, vor strînge plante pentru ierbare, precum și minereuri găsite la suprafață. Deci, o adevărată „expediție științifică", despre desfășurarea căreia am să vă relatez pe larg, în curînd.

Cupa „Scînteii pionierului" la natație a fost cîștigată anul trecut de reprezentativa raionului „30 Decembrie". Dar anul acesta cine o va cîștiga?

PORȚILE CUPEI „SCÎNTEII PIONIERULUI" SÎNT DESCHISE PENTRU TOȚI COPIII

Am participat deseori ca spectator și ca reporter la diferite competiții de înot rezervate juniorilor și seniorilor, unde am admirat și i-am aplaudat pe învingători, alături de publicul entuziast.

Pe mulți dintre cîștigătorii acestor concursuri, dacă i-aș fi întrebat: „Unde ați obținut prima voastră victorie?" — cu siguranță că mi-ar fi răspuns:

— La Cupa „Scînteii pionierului".

Cine n-o cunoaște pe tînăra Cristina Balaban, campioana republicană la proba de 400 m mixt, la 400 m. liber și 100 m spate?! Cu ani în urmă, ea s-a afirmat ca înotătoare cu prilejul Cupei „Scînteii pionierului". Apoi, mai tîrziu, ați admirat-o și voi la nenumărate concursuri internaționale.

Dar cine n-a auzit și n-a văzut scrise multe articole despre tînărul Anghel Sopereanu, campion republican la proba de 200 m bras, sau despre Vladimir Moraru, campion republican la proba de 1 500 m liber?! Și ei au fost pionieri, la fel ca voi. Au avut prilejul să se afirme mai întîi la faza pe tabără locală, apoi au obținut performanțe valoroase în cadrul „Clubului sportiv școlar", unde și în prezent activează. Așa au devenit campioni.

Nu exagerăm cu nimic cînd afirmăm că fiecare ediție a Cupei „Scînteii pionierului" la natație a constituit o pepinieră pentru toate cluburile sportive din Capitală. De ce? Pentru că de la prima ediție, desfășurată în urmă cu cincisprezece ani, și pînă la a XIV-a ediție, atît la faza pe tabără, cît și la faza pe raion, micii înotători au pătruns mai adînc în taina acestui sport frumos, mulți dintre ei remarcîndu-se.

De aceea, nu trebuie să vă mirați cînd pe ecranele cinematografelor, televizoarelor, la sfîrșitul unor întreceri de înot, îi putem admira și pe unii campioni mai tineri, care s-au despărțit nu de mult de cravata roșie. Îi priviți de pe scaunul din casă, ori de pe cel din sala cinematografului. Și parcă vă pare rău că nu sînteți și voi ca ei, în momentul acela, să primiți o cupă, o medalie sau o diplomă în aplauzele publicului entuziasmat. Dar pînă au ajuns ei aci, au parcurs un drum lung, greu, care a cerut eforturi, antrenamente, ajutorul specialiștilor...

Și voi, copii, puteți urca pe podiumul învingătorilor. Totul depinde numai de voi. Anul acesta, la fel ca și în ceilalți ani, aveți posibilitatea să vă afirmați ca speranțe ale înotului nostru.

Cea de a XV-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului", care începe la 12 iulie și se încheie la 14 august, vă oferă un prilej minunat să vă afirmați talentul. Cît despre Cupă, ce pot să vă spun? Organizația raională de pionieri care va totaliza cele mai multe puncte, o va cîștiga. Dar aceasta o vom afla abia în ziua de 14 august, la bazinul din dealul Cotrocenilor, unde va avea loc finala.

Pînă atunci, copii, vă dorim succes!

Nic. DUNĂREANU

Copii din București! Citiți în pagina 7-a regulamentul Cupei de natație și afișați-l și în taberele voastre!

ASA PROCEDEAZA PIONIERII

VIN APELE MARI...

De la o vreme oamenii din comuna Grozești, — Huși s-au obișnuit ca aproape în fiecare dimineață să întîlnească cu privirea, deasupra satului, cîțiva norișori. Darnici, aceștia își trimiteau stropii să spele fața florilor din grădini, pomii din livezi, grîul, culturile de pe ogoare. După ce împrospătau culorile și înmiresmau văzduhul se retrăgeau și lăsau tot cerul — soarelui, care găsea oamenii la muncă pe cîmp, iar copiii la școală.

Într-o zi însă, deasupra satului s-au adunat nori grei, care au început să se înfrunte cu fulgere și tunete. Apoi, au dat drumul unui potop de stropi mari și a plouat și a plouat zile în șir...

„Vin apele mari!" s-a răspîndit deodată vestea care a strîns tot satul la digurile ridicate aproape de Prut. În unele locuri digurile au fost rupte, iar în altele depășite de apă. În fața acestei situații, pentru toți un lucru era clar: „Dacă nu ținem piept șuvoiului recolta cooperativei agricole va fi inundată".

Și a început lupta oamenilor cu apele care veneau și veneau... O săptămînă întreagă, zi și noapte, oamenii au muncit la întărirea digurilor. De mare ajutor le-au fost în aceste zile pionierii și școlarii din clasele V-VIII care, prezenți peste tot, le aduceau sape, găleți, scînduri, tot ce era nevoie.

În fața oamenilor, mult mai puternici, apele au dat înapoi. Recolta cooperativei agricole a fost salvată! Ce mîndri au fost pionierii Sălăvăstru Ion, Zota Livia, Marian Eugen, Lipșa Maria, Zota Gheorghe, Agapi Ecaterina și mulți, mulți alții cînd au fost felicitați de organele de partid și de stat comunale și raionale, pentru grija manifestată față de avutul obștesc!

Lidia NOVAC

(după corespondența tovarășilor profesori **Lemnaru THEODOR** și **Cristea MIHAI**).

BATISTA CU DUNGI ALBASTRE

Era dimineață. Ca de obicei, cei doi prieteni, Alexandra Mateiaș și Vasile Alecu se îndreptau voioși spre școală.

Dar ce s-a întîmplat? În fața poștei s-au oprit.

Mateiaș s-a aplecat și a ridicat de jos un obiect:

— Uite o batistă, Alecule. O batistă cu dungi albastre, cu un nod mare la capăt.

Au desfăcut nodul repede.

— Bani! a exclamat surprins Alecu. O sută, două, trei...

— Trei sute! Cine i-o fi pierdut? Trebuie să găsim neapărat păgubașul.

— Dar nu acum, că întîrziem de la ore!

Și cei doi s-au îndreptat grăbiți spre școală. În ziua aceea timpul a trecut parcă mai greu ca de obicei. La plecare, au pornit tot amîndoi. Acasă au ajuns însă abia spre seară. Și tare obosiți.

Ore în șir au umblat prin comună. Cine o fi păgubașul?

La poștă li s-a spus că ar putea fi vreun pensionar. Au pornit, așadar, pe la cei care primiseră pensiile cu cîteva zile înainte. Treizeci și cinci de persoane la număr. Peste tot însă, același răspuns: „N-am pierdut nimic".

— Să mai încercăm și mîine, a spus în cele din urmă Alecu.

— Bineînțeles. Dar trebuie să avem grijă de bani. Nu-s ai noștri.

...Abia a doua zi, spre seară, banii au ajuns în mîinile celui care-i pierduse. Batista cu dungi albastre era a unui tînăr petrolist, Marin Stancu. Acesta fusese la librărie, își cumpărase niște cărți și, pe drum, în timp ce se îndrepta spre casă, pierduse batista.

Despre peripețiile celor doi „eroi" de la Școala generală de 8 ani din comuna Potlogi, raionul Titu, colegii au aflat abia după ce banii au ajuns din nou în posesia celui care-i pierduse. Cînd au aflat vestea despre comportarea demnă a celor doi prieteni (chiar de la tînărul petrolist) s-au bucurat cu toții din inimă.

Ecaterina ROȘU

(după o corespondență de **Ionel PROTOPOPESCU**)

ÎN VACANȚĂ

Clipe de neuitat pe malul mării.

PĂDUREA DE ARGINT A ȚICLENILOR

Un reportaj de Vintilă ORNARU

Privit din șoseaua care te aduce din Tg. Jiu, Țicleniul ți se înfățișează ca o pădure cu arbori ciudați — cărora o mînă nevăzută le-a retezat coroanele, parcă să încapă mai mulți într-un spațiu restrîns — ori ca spinarea unui arici care și-a înmuiat țepii în argint ca să poată fi zărit cît mai de departe...

Dar curînd, după ultimul cot al șoselei, Țicleniul ți se desfășoară în fața ochilor ca o vlăsie de sonde... (bătrînii spuneau că Vlăsia ar fi fost un codru de nepătruns ce se întindea, pe undeva, între Periș și Piatra Olt) veghează de ochii unui orășel risipit fie pe firul plăpînd al Ciocianei, fie pe poalele dealurilor ; un orășel cu artere de circulație asfaltate, care se prelungesc pînă departe, în afara hotarelor lui, printre sondele și stațiile de dezbenzinare, utilate cu cel mai modern aparataj.

Și, în acest orășel ai să găsești vile și blocuri moderne, cinematograf, club, teren de fotbal, ștrand, restaurant și magazine bine aprovizionate...

— Nu-i spuneți orășel, mă corectează un localnic, căci se supără geografii... Ziceți-i comună, că așa figurează în nomenclatorul oficial. Și asta pe nedrept, fiindcă ar fi trebuit de multă vreme ca Țicleniul nostru să fie declarat... capitală !

— Capitală ?!

— Da, capitală, dacă stai să te gîndești că în 1958 o bună parte din producția zilnică a țării era acoperită cu țiței extras aci. Citiți ziarele timpului și îmi veți da dreptate, încheie simpaticul meu interlocutor.

„Ziarele timpului"... Expresia mi se pare nepotrivită, ca o referire la o așezare arhaică și aici, nu e cazul, căci Țicleniul nu are decît 12 ani de cînd este ceea ce este acum : (are dreptate interlocutorul meu) o capitală a petrolului Olteniei.

Dar, ca să ne dăm seama mai bine de ceea ce vedem, să ne întoarcem cu cîțiva ani în urmă, în dimineața zilei de 13 martie a anului 1953...

În acea dimineață friguroasă, Țicleniul era o comună obișnuită, cu drumuri în care se scufundau căruțele pînă la bucci, cu case mărunte de țară.

La acea dată, în această lume, au descins, la indicația partidului, pe locul ce i se zice Tunși, (sat component al Țicleniului), 23 de oameni — o brigadă de sondori — condusă de prahoveanul Nicolae Berteanu. Și, acești 23 de oameni au început să descarce din camioane „niște drăcii de hier". (expresia îi aparține lui Vasile Bălănoiu, un bătrîn localnic, care mai trăiește și azi) și, din acele „drăcii de hier", s-a născut, în cîteva zile, istorica sondă nr. 80, prima sondă de foraj așezată pe teritoriul Țicleniului, capul de pod al ofensivei industriale ce s-a pornit și în acest colț îndepărtat de țară. În cîteva luni sonda nr. 80 avea să decidă destinul unei așezări și al unor oameni.

Și în aceste cîteva luni, între cei 23 de oameni veniți la Tunși și Vasile Bălănoiu s-a purtat un neîntrerupt dialog, din care mă văd silit să reproduc cîte ceva :

V. Bălănoiu *(din capul unui răzor cu ceapă vecin cu locul pe care s-a montat sonda) : Mă, taică, da' ce faceți voi acilea ?*

Unul din cei 23 de sondori : *Scoatem țiței...*

V. Bălănoiu :*Vă căzniți de pomană. N-o să dați decît de pămînt sterp și de apă... C-au mai fost și alții care au încercat... Schileru, mai an, (citiți 1883) a săpat și el un puț... (puțul există și azi ca piesă de muzeu, la Bîlteni, săpat la o adîncime de 300 de metri)... Da' n-a găsit nimic... Ba, ca să zică, săracu că n-a săpat de pomană, s-a dus la Moreni în Prahova și a adus de acolo două burdufe cu țiței și le-a slobozit pe gura puțului... Așa că luați-vă-ți, taică, hiarele și duceți-vă-ți de unde ați venit, să nu pățiți și voi ca el...*

Alt sondor din cei 23 : *Lasă, taică, nu ne mai purta matale de grijă, că „hiarele" tot nu le luăm. Ba o să mai aducem și altele. C-aici, cît țin Tunșii, Rășina și Țicleniul, o să înălțăm un oraș mai ceva decît Craiova...*

V. Bălănoiu : *Să fie așa...*

Și la începutul lui iunie, în același an, după o luptă crîncenă cu straturile și cu... replicile unor localnici, la vremea cînd ceapa de pe răzorul lui Vasile Bălănoiu se făcuse galbenă și cînd sapa sondei ajunsese la 1774 de metri, meșterul Nicolae Berteanu a decis acea operație care în termeni profesionali se cheamă : perforarea coloanei (adică acea clipă plină de înfrigurare cînd ipotezele devin înfrîngere sau izbîndă)...

Zis și făcut : în coloana metalică a sondei a început să gîlgîie țițeiul.

În acea clipă, chipul de azi al Țicleniului a strălucit în ochii plini de bucurie ai celor 23 de sondori așa cum îl visaseră, mult înaintea lor, geologii.

Nicolae Berteanu a umplut o căldare cu țiței și s-a dus cu ea la vecinul Vasile Bălănoiu.

Bătrînul s-a uitat lung la căldare, apoi a început să-și rotească privirile în jur : pe semne că aștepta ca în preajma lui să vadă „Craiova" promisă, orașul de care îi vorbiseră sondorii. Și bătrînul a plecat fără să scoată o vorbă și s-a întors ceva mai apoi cu o sticlă de țuică în mînă.

Nănașii Țicleniului trebuia cinstiți după datină...

...La puțină vreme, lîngă sonda nr. 80 a apărut o alta. Ceva mai la stînga ei, o alta ; undeva, mai la dreapta, o a treia... Cîteva sute de sonde ! „Vlăsia" de sonde de care v-am vorbit la început și, zeci și zeci din acestea forate de meșterul Berteanu și de ucenicii lui (unii dintre ei chiar nepoți de-ai lui Vasile Bălănoiu, care se numără și ei cu sutele)... Sute de instalații românești de foraj concepute și construite la nivelul tehnicii mondiale. După cum se știe, o surată de-a acestor sonde a primit la un tîrg internațional trofeul suprem : medalia de aur !

...Undeva în apropierea barăcii în care stau de vorbă cu meșterul Nicolae Berteanu, se forează o nouă sondă : la 6 000 de metri adîncime ! Mă uit în ochii meșterului și citesc în ei, ca într-o carte ilustrată, înfățișarea Țicleniului de mîine, a acelui Țicleni pe care această sondă îl prevestește, Țicleniul care va contribui din plin la cele 13,1 — 13,3 milioane tone țiței prevăzute a fi smulse pămîntului în 1970, în proiectul de Directive ale celui de al IV-lea Congres al partidului.

Și poate că acea „Craiovă" de care vorbeau în glumă sondorii, nu e departe !...

O SEARĂ LA ȘIVIȚA

În fața noii clădiri a căminului cultural se opri o șaretă trasă de un cal. Din ea sări sprinten o fată scundă cu părul negru tuns scurt. Ducea cu ea o geantă mare, înțesată doldora de cărți.

În poartă o aștepta o cunoștință veche, Zenovie Popoiu.

— Bună seara, Maricică !

— Să trăiești, nea Zenovie !

— Te așteptam. Știam că trebuie să sosești acum. Pe unde ai mai fost astăzi ?

— Păi, pe la brigada a II-a. Cei de lucrează la porumb. Le-am dus broșura cu proiectul de Directive ale Congresului. Știi cum sînt acum oamenii, pînă nu termină cu prașilele, nu pot veni. Și de broșură au nevoie.

— De asta am venit și eu. Vreau s-o citesc pe îndelete.

Amîndoi intrară pe poarta căminului. Maricica Brînză se opri în fața ușii pe care scria cu litere mari „Bibliotecă". După ce o deschise, răsuci comutatorul. În cameră se aprinseră dintr-o dată cîteva becuri electrice.

— Poftim înăuntru.

— Ei, dar ce văd, ați primit cărți noi ! ?

— Da, chiar azi dimineață au sosit. Sînt peste o sută de volume. Cu cele pe care le-am primit acum o să avem pe-aproape 6 000 de cărți.

Zenovie Popoiu își luă broșura cu proiectul de Directive și plecă.

Maricica se așeză în fața mesei de lucru și începu să cerceteze un volum de poezii.

Cine e Maricica ? E bibliotecara comunei Șivița. În oricare seară veți trece pe la căminul cultural, o veți găsi prezentă printre cărțile ei. Cînd a venit aici era aproape o copilă. Nu cunoștea pe nimeni. Acum însă are mulți prieteni. De la cei dintr-a-ntîia, pînă la vîrstnici. Maricica e tare prietenoasă și de aceea e îndrăgită de toată lumea.

Copiii o îndrăgesc însă cel mai mult. Au și de ce. Nu există serbare sau orice altă actiune culturală, organizată de pionieri la care prietena lor să nu le fi dat o mînă de ajutor. Așa s-a întîmplat și cînd au organizat serile de basm pentru cei mici, și cînd copiii au pregătit spectacolul „Toate zările ne sînt deschise", închinat celor care au absolvit clasa a VIII-a. Așa cum se întîmplă de fapt acum cînd copiii pregătesc o serbare închinată celui de-al IV-lea Congres al partidului, serbare in care vor slăvi în cîntece și recitări, patria, partidul și perspectivele tot mai luminoase ce se deschid în fața întregului popor.

Acum fata e nerăbdătoare, căci așteaptă oaspeți. În seara aceasta, copiii vor veni la repetiție. Dar uite că au și început să apară. Pe ușă intră pe rînd Pătrașcu Mioara, Zlate Vasilica, Oprea Ioana, Ciupitu Marcel, Răzvan Virgil și alții.

Să-i lăsăm să repete în liniște. Serbarea care se apropie va fi mai frumoasă ca oricînd, căci copiii muncesc cu toată dragostea, îndrumați de prietena lor, tînăra bibliotecară, candidată de partid Maricica Brînză din Șivița, raionul Galați.

Ecaterina ROȘCA

LA MICROFON — ȘTEFĂNIȚĂ

Pentru că Gheorghiță mai avea treburi urgente la redacție, Ștefăniță a trebuit s-o pornească singur prin țară. Că a umblat foarte mult cu avionul și cu trenul, poate nu vă interesează prea mult, dar ce vești ne-a transmis, precis că vă interesează.

Și pentru că telefonul a și început să zbîrnîie...

— Alo ? Aici redacția. Cine-i acolo ?

— Ștefăniță, reporterul dv. Ați pregătit tocul ? Bine. Atunci încep să transmit. Notați vă rog...

Primul popas — Hunedoara. De cum intri pe poarta marelui Combinat Siderurgic simți pulsul unei munci avîntate. La furnalul de 1 000 mc muncitorii schimbului doi sînt tare bucuroși : de curînd, au trimis spre oțelării ultimele tone de fontă prevăzute în planul pe acest semestru. De altfel, tot muncitorii de aici au produs peste plan, în primele 5 luni ale anului, o cantitate de fontă echivalentă cu metalul necesar fabricării a 3 900 tractoare. Ați notat ? 3 900 tractoare...

De la Uzinele „Electroputere" din Craiova — unde am poposit, de asemenea, — a pornit de curînd în prima sa călătorie, pe magistralele de oțel ale țării, o nouă locomotivă Diesel-electrică de 2 100 C.P. Aceasta este o nouă realizare a constructorilor de mașini de aici în întîmpinarea Congresului partidului. — De altfel, nu peste multe zile, va mai pleca în prima călătorie o altă locomotivă nouă — cea cu nr. 240.

Acum, cînd vă transmit aceste știri, echipele de șlefuitori și vopsitori conduse de Aurel Ienschi și Marin Dincă se întrec s-o îmbrace deja în haina nouă, haina cu care va porni la drum.

Dar să vă transmit cîteva cuvinte și despre Complexul pentru industrializarea lemnului din Bacău. Am găsit aci aceeași atmosferă de muncă însuflețită. Pe graficul întrecerii socialiste muncitorii au înscris de curînd un nou succes : ei au realizat numai în 4 luni 1 650 garnituri de mobilă modernă și confortabilă „Ilva". La această oră, cînd mă pregătesc să iau avionul spre București, întrecerea continuă. Pe curînd.

Căminul cultural — ca un pahar curat

Acum, în preajma celui de al IV-lea Congres al partidului, sătenii din comuna Corpodea de lîngă Cluj, au hotărît să pregătească și sălile căminului cultural în care, în zilele celui de al IV-lea Congres al partidului se vor aduna cu toții, vor asculta la radio desfășurarea lucrărilor și vor organiza diferite activități cultural-artistice.

Cum au aflat de aceasta, toți pionierii și elevii au hotărît să dea și ei o mînă de ajutor. Și a fost chiar mai mult decît „o mînă de ajutor" : au frecat și au spălat podelele și scaunele, au șters geamurile, au pus perdelușe curate, au îngrijit florile din ghivece. Apoi, cînd totul a fost gata, cînd căminul arăta de acum ca un pahar curat, s-au apucat și au sădit flori.

Cei doi lăcătuși, din fotografia pe care v-o prezentăm, se numără printre cei mai tineri evidențiați în întrecerea socialistă de la secția I-a a Întreprinderii „Tehnometal" din Timișoara.

LA ZI

Examenele de admitere în școlile profesionale și medii

DOUĂ PRAGURI

O parte din proaspeții absolvenți ai Școlii generale de 8 ani — în posesia certificatelor care atestă noua lor calitate scrisă cu litere mari și întărită cu ștampila școlii și semnătura directorului — sînt acum în drum spre școlile profesionale la care s-au hotărît. Oglinda ultimilor 4 ani de pe cealaltă față a certificatului îi însoțesc și îi recomandă.

Notele de 9 și de 10 din dreptul materiilor de bază au căpătat deodată o semnificație mai profundă. Au valoarea unor personaje influente în fața cărora se deschid ușile de la toate școlile. Și dacă totuși emoția îi mai stăpînește se datorește faptului că se află în fața noului. Un drum pe care au pornit-o avînd în rucsac merindele adunate pînă în clasa a VIII-a.

Noi le urăm succes !

Cu aceleași merinde, o altă parte a absolvenților, abia scăpată din emoțiile primului examen, iat-o din nou în fața altuia. De data aceasta cel de admitere în școala medie.

Ne aflăm într-una din sălile Școlii medii nr. 1 Mihail Sadoveanu din București. Încă nu s-au scurs cele două ore pentru lucrarea scrisă, dar o parte dintre candidații mai bine pregătiți, deci mai operativi, au și terminat. Fac cunoștință cu Zamfirescu Ioana Duiliu care, ca o adevărată strănepoată a lui Duiliu Zamfirescu, la examenul de limba română s-a simțit stăpînă pe situație. Literatura, mînă în mînă cu gramatica, i-au dezvăluit frumusețile limbii române și poate pentru aceasta, limba română e materia ei preferată. E adevărat că tot atît de stăpînă pe situație este și la celelalte materii.

Dumitrescu Răducu, Popescu Adina și Molan Marinela, care, deși mai atrași de alte discipline, (în legătură cu matematica), au fost pregătiți tot atît de bine și la limba română, de exemplu. Iar Levi Tanta, ca și Munteanu Radu, iubesc în aceeași măsură și matematica, și limba română. Merindea celor 8 ani s-a dovedit, deci, pentru toți, substanțială, iar primul prag al școlii medii a fost trecut cu succes. În același timp cu ei au pășit acest prag zeci de mii de elevi din patria noastră, care s-au prezentat la examenele de admitere cu conștiința datoriei împlinite și siguranța izbînzii.

Lor le urăm spor la învățătură și pe viitor.

Marin CALIN

LA ZI

BUCUREȘTIUL ÎN STAMPE ȘI DOCUMENTE

COLȚUL CURIOȘILOR

Bucureștiul, capitala patriei noastre, și-a sărbătorit cu cîțiva ani în urmă cinci secole de existență. De fapt, cinci secole de cînd există prima mențiune scrisă despre oraș, concretizată în hrisovul emis la 20 septembrie 1459 de către cancelaria lui Vlad Țepeș. Dar istoria bucureșteană e mult mai veche ; oamenii și-au construit aici așezări din cele mai îndepărtate vremuri, fiind atrași de pămînturile rodnice, cu faună bogată, cuprinse între cele două cursuri de apă — Colentina și Dîmbovița.

Dovezi rămase din vremuri străvechi sînt multe : vase de lut, lucrate cu mîna, unelte și arme de fier, podoabe de argint și alte obiecte descoperite la Dămăroaia, în Tei sau la Popești-Novaci, unde a existat un puternic centru economic, politic și militar al geților.

Așadar, am și parcurs primele file. Adică... primele săli ale Muzeului de istorie al orașului București, situat lîngă Universitate, într-o clădire care datează de la începutul veacului trecut.

Sălile se succed una cîte una și, sub privirile noastre, orașul capătă dimensiuni, devenind un cunoscut centru meșteșugăresc și comercial, pe drumul dintre Dunăre și lanțul Carpaților.

Vlad Țepeș, făcînd pregătirile pentru a duce lupta împotriva otomanilor, ridică pe Dîmbovița o fortăreață, menționată în documentul pomenit mai sus, care avea să constituie actul de naștere al Bucureștiului și pe care îl găsim expus într-una din săli, în facsimil.

Alte exponate, planuri, stampe, documente și arme ilustrează bogat perioada lui Mihai Viteazul, sub conducerea căruia poporul român a continuat cu dîrzenie lupta împotriva jugului otoman, pentru constituirea unui stat unitar.

De sub cristalul unei vitrine atrage atenția o carte mare, cu file groase, îngălbenite de vreme : este prima carte scoasă în 1678 în prima tiparniță bucureșteană.

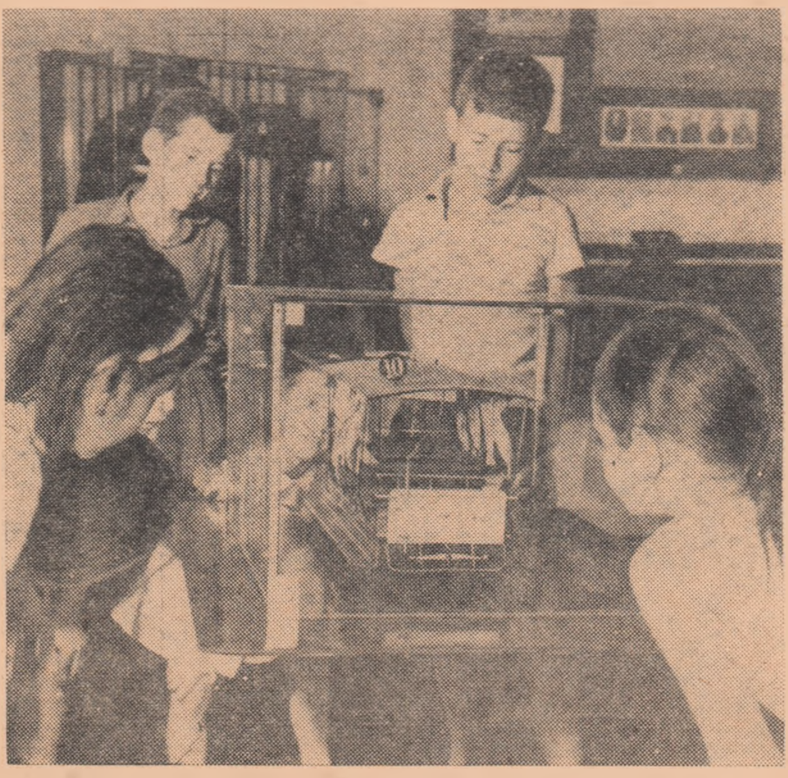
Deosebit de interesante sînt sălile care conțin exponate cu privire la răscoala poporului de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, la anul revoluționar 1848, la unirea Țărilor Române. Printre documente și obiecte de valoare, se află o hartă cu desfășurarea răscoalei din 1821, arme folosite de răsculați, ciorna (scrisă în București) a proclamației de la Padeș. Apoi, un exemplar original, tipărit al proclamației de la Izlaz, precum și o colecție de obiecte personale aparținînd domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Muzeul înfățișează, în continuare, în stampe și fotocopii, în diferite alte documente, file din istoria marilor bătălii purtate de muncitorimea bucureșteană împotriva exploatării, sub conducerea partidului. Apoi — Bucureștiul de după 23 August 1944, cînd, datorită politicii înțelepte a partidului, devine un puternic centru industrial, a cărui producție este de zece ori mai mare față de anul 1938. Orașul cunoaște acum o mare înflorire. Apar cartiere întregi de noi construcții (unele de mărimea unor adevărate orașe : Pajura, Mihai Bravu sau Balta Albă), noi uzine și fabrici. La podoabele arhitectonice din trecut s-au adăugat, numai în cursul șesenalului, peste 77 000 apartamente.

Mai rețineți acum cîteva date, mai puțin cunoscute, din istoria mai veche a Bucureștilor :

Prima linie ferată, București — Giurgiu, a fost construită în 1869. Tramvaiele cu cai apar în 1872, iar cele electrice, peste două decenii și ceva.

Bucureștiul a fost primul oraș din lume iluminat cu petrol lampant și se numără printre primele mari orașe ale lumii în care s-a folosit iluminatul cu gaz aerian.

Micii vizitatori privesc curioși la Muzeul orașului București, un obiect care li se pare ciudat : macheta tramvaiului cu cai.

Al. Dinu IFRIM

ÎNVĂȚAȚI SĂ FACEȚI UN ierbar

În sfîrșit, iată-vă în vacanța mare! Planurile întocmite încă din zilele de școală au început să prindă viață. Multi dintre voi au pornit de-acum în primele drumeții. Cu siguranță că în rucsac, pe lîngă celelalte obiecte trebuincioase, ați pus și o carte sau niște ziare vechi, în care vă presați cele mai frumoase plante întîlnite în drumul vostru.

Dar știți voi cum se face un ierbar?

Înainte de a vă apuca de treabă, să vedem ce ne sfătuiește tovarășa Maria Elena, profesoară de științe naturale la Școala generală de 8 ani din comuna Sălcioara, regiunea București.

Nu-i de loc simplu să faci un ierbar. Trebuie neapărat să cunoști niște reguli precise, și anume: cum se scoate planta din pămînt, cum se așază ea între filele cărții, cum se usucă, ce trebuie făcut să-și păstreze culoarea naturală și, în sfîrșit, cum se face ierbarul propriu-zis. Să luăm pe rînd aceste reguli.

Planta pe care vrem s-o avem în ierbar se scoate din pămînt cu rădăcină cu tot, săpînd în jurul ei cu un briceag. La început nu veți reuși să așezați planta între filele cărții, așa cum vreți, deoarece este încă vie, proaspătă și elastică. După cîteva ore însă, schimbînd-o între alte file ale cărții, planta fiind ofilită, va sta ascultătoare. Nu uitați însă: capetele rădăcinii, ale tulpinii și ale frunzelor nu trebuie să ajungă pînă la marginea hîrtiei. În afară de aceasta, pe aceeași filă de hîrtie nu se pot așeza decît plante de aceeași grosime. Dacă tulpina este foarte groasă, se taie cu grijă în sens longitudinal.

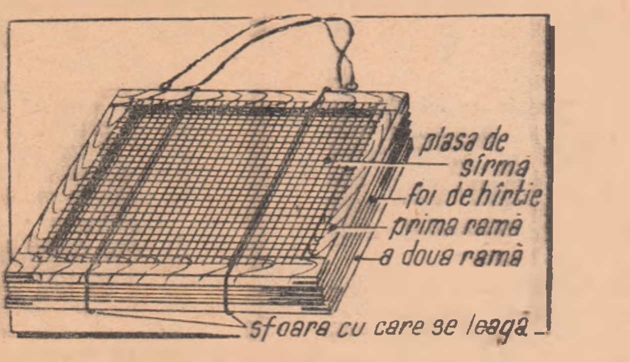
La întoarcerea din drumeție plantele se pun în „presa botanică", așezîndu-se pe plasa de sîrmă 4-5 foi de ziar unele peste altele. Peste acestea se așază una din foile pe care am aranjat plantele. Deasupra plantelor se pun alte 2-3 foi de ziar. Se continuă așa pînă formăm cîteva straturi cu plante. Peste ultimul strat mai așezăm 4-5 foi de ziar. Apoi presa se leagă strîns cu sfoară și se atîrnă vertical fie la soare, fie lîngă sobă. Dacă vreți ca planta să-și mențină culoarea naturală, foile de ziar din presă, care se umezesc, trebuie schimbate de două ori pe zi. Această operație va trebui făcută timp de cel puțin 3 zile. Uscarea florilor se face cu totul altfel. Pentru a-și păstra forma, florile se așază cu grijă într-o cutie cu nisip. Această cutie trebuie ținută la căldură cel puțin 2-3 zile.

Plantele uscate urmează să le așezăm în ierbar. Mai întîi facem o selecționare a lor pe trei categorii: plante și flori de șes, de deal, și de munte. Apoi la fiecare categorie stabilim ordinea aranjării plantelor în ierbar, începînd cu plantele cele mai cunoscute și terminînd cu cele identificate cu ajutorul tovarășului profesor. Sub fiecare plantă prinsă cu niște benzi de hîrtie albă pe o filă de hîrtie mai groasă — ca să nu se îndoaie — scriem numele și, eventual, locul unde am găsit-o.

Într-adevăr, copii, dacă veți asculta sfaturile tovarășei profesoare, la toamnă veți putea face școlii voastre unul dintre cele mai frumoase daruri.

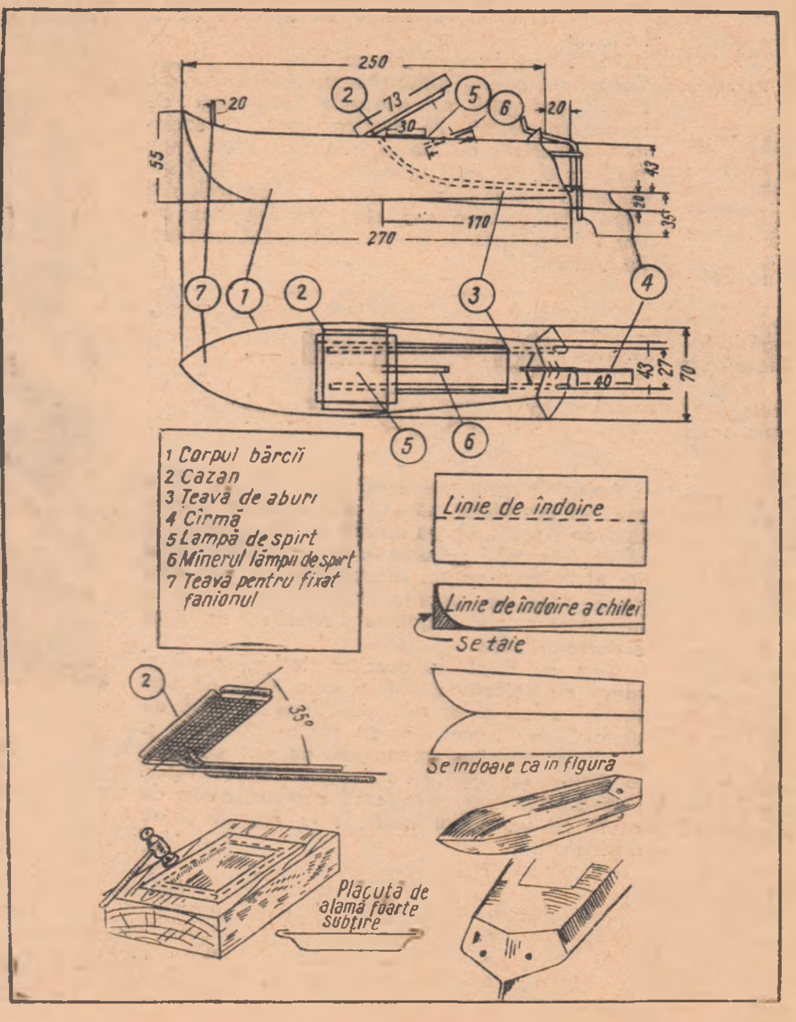
Dan POPA

PRESA BOTANICĂ

Această presă necesară pentru uscarea plantelor se face în felul următor: se confecționează mai întîi două rame de lemn. Latura mare de 50 cm, iar latura mică de 40 cm. Pe fiecare ramă se prinde o plasă de sîrmă sau, în lipsă de aceasta, se face un grătar din șuvițe de placaj. Dacă vreți să aveți presa botanică și în timpul drumeției, cum de altfel e și recomandabil, o veți face de dimensiuni mai mici: 40×30 cm. Pentru a o duce mai ușor, pe o parte a laturilor mari legați două bucăți egale de sfoară mai groasă. In felul acesta presa o puteți duce pe umăr

CONSTRUIȚI O BARCĂ CU REACȚIE

Cu puțină osteneală și cu mai multă iscusință puteți construi un model de barcă cu motor cu reacție. Corpul bărcii se poate face din tablă subțire (pot fi întrebuințate și cutii de conserve). După schița înfățișată, se taie o fîșie dreptunghiulară și se îndoaie în două. Partea hașurată se taie cu foarfeca pentru a face *prova* bărcii. Se trasează apoi linia *chilei*, presînd tabla de-a lungul ei într-o menghină și se bate cu ciocanul. *Bordajul* bărcii se îndoaie pentru a i se da o formă bombată. (Operația se poate face ușor sprijinind tabla pe o bucată de lemn și bătînd-o cu un ciocan de lemn). Prova bărcii se lipește, iar corpul se punctează. Între capetele din spate ale bordajelor se lipește pupa, iar în partea de jos a ei se dau două găuri pentru țevi. *Motorul* se compune dintr-un „cazan" cu aburi și două țevi. Fundul cazanului se face dintr-o bucată de tablă dreptunghiulară. Pentru aceasta se scobește cu dalta o adîncitură de cel mult 5 mm într-o bucată de lemn și prin batere cu ciocanul formăm fundul cazanului, apoi îndoim marginile fundului cu un clește. În partea dinaintea fundului se fac două găuri în care se lipesc cele două țevi de alamă îndoite, după care fixăm capacul cazanului. Marginile fundului cazanului se îndoaie și apoi se lipesc bine, mai ales la colțuri. Capacul cazanului se poate face dintr-o foaie subțire de alamă (0.10—0,15 mm). Capetele țevilor le sudăm în așa fel, încît să iasă în afară cu 3—5 mm. Deasupra modelului putem așeza un capac în formă de cabină, iar la pupă îi fixăm o cîrmă simplă. Și acum să vedem cum funcționează „motorul". Turnăm cu o pipetă apă pe una din țevi pînă se umple cazanul și apa începe să se scurgă pe celelalte țevi. Astupăm orificiile țevilor cu degetul și punem barca pe apă, avînd grijă ca capetele țevilor să se găsească sub apă. Sub cazan așezăm o bucată de lumînare aprinsă sau o mică lampă de spirt (o cutie de tablă, cu o bucățică de vată îmbibată cu spirt). Cînd apa începe să fiarbă, „motorul" începe să lucreze și barca pornește. Explicația? O parte din apa din cazan se transformă în vapori. Sub acțiunea lor apa iese cu putere prin țevile de sub pupă și, izbindu-se de apa din jurul bărcii, o împinge înainte. In același timp, vaporii care vin în atingere cu apa rece și cu părțile reci ale țevii se condensează, iar în cazan și în țevi se produce o depresiune. Sub presiunea aerului exterior, apa intră din nou prin țevi în cazan și se transformă din nou în vapori, mișcînd în continuare nava noastră. Cînd apa fierbe și se transformă în vapori, capacul, care este elastic, se bombează, mărind astfel volumul cazanului. În clipa cînd pătrunde apa rece, capacul revine la vechea lui formă și volumul cazanului se micșorează. Ca urmare, apa din țevi este împinsă afară cu o forță mai mare decît cea cu care este aspirată. Diferența de presiune dă naștere forței care mișcă barca.

A XV-A EDIȚIE A CUPEI SCÎNTEIA PIONIERULUI LA NATAȚIE

Start în a XIV-a ediție a „Cupei" la bazinul de la Palatul pionierilor.

O dată cu sosirea zilelor călduroase, ștrandurile Capitalei și-au deschis larg porțile. Pe saltelele de nisip, moi și fierbinți, sosesc zilnic copii din toate raioanele și, sub ochii instructorilor, profesorilor de educație fizică, se antrenează în vederea probelor din cadrul **CUPEI „SCÎNTEIA PIONIERULUI" LA NATAȚIE**, organizată de Gazeta „Scînteia pionierului" în colaborare cu Comitetul orășenesc U.T.M., Consiliul orășenesc U.C.F.S și Palatul pionierilor, competiție închinată zilei de 23 August.

REGULAMENTUL CUPEI

Ca și în anii trecuți, mai întîi se organizează **FAZA PE TABARA LOCALA**, care se va ține între **12—31 iulie.** Apoi **primii trei clasați în această etapă își vor disputa întîietatea în FAZA RAIONALĂ,** care se va ține între **2—8 august** la bazinul de înot de la Palatul pionierilor și la alte bazine de înot din Capitală. **La FINALA PE CAPITALA,** care va avea loc în ziua de **14 august, ora 9 dimineața, la bazinul de înot de la Palatul pionierilor,** vor participa concurenții care s-au clasat pe primele trei locuri în faza raională.

Comitetele raionale U.T.M. și conducerile taberelor vor lua toate măsurile pentru a organiza o participare largă la etapa pe tabără, care este de fapt etapa de masă, deoarece de succesul acestei etape depinde succesul întregii competiții.

Activitatea la bazinul de înot de la Palatul pionierilor, se desfășoară astfel : zilnic vor sosi cîte două raioane din Capitală, după cum urmează :

LUNI — raioanele Tudor Vladimirescu și 30 Decembrie.

MARȚI — raioanele 16 Februarie și Lenin.

MIERCURI — raioanele N. Bălcescu și 23 August.

JOI — raioanele 16 Februarie și Lenin.

VINERI — raioanele Grivița Roșie și 1 Mai.

SÎMBĂTĂ — raioanele 16 Februarie și Lenin.

Activele pionierești din taberele locale sînt invitate să organizeze faza pe tabără locală la bazinul de înot de la Palatul pionierilor numai în zilele cînd raionul respectiv e programat, conform tabelului de mai sus.

La cea de-a XV-a ediție a Cupei „Scînteia pionierului", întrecerile vor fi organizate pe două categorii de vîrstă :

PRIMA CATEGORIE îi cuprinde pe pionierii între **9-11 ani inclusiv.**

A DOUA CATEGORIE îi cuprinde pe cei între **12-14 ani inclusiv.**

Probele de concurs, atît pentru băieți cît și pentru fete, vor fi următoarele :

CATEGORIA I (9—11 ani).

- 33 m liber
- 33 m bras
- ștafetă 4 x 33 m liber

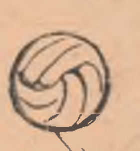
CATEGORIA II (12—14 ani).

- 66 m liber
- 66 m bras
- ștafetă 4 x 66 m liber

La concurs nu pot participa înotătorii legitimați. Trebuie reținut că un concurent poate participa numai la o singură probă individuală și la ștafetă.

În finala pe Capitală, comisia de organizare va acorda premii primilor trei clasați la fiecare probă, iar organizația raională de pionieri care va totaliza cele mai multe puncte în clasament, va primi **CUPA „SCINTEII PIONIERULUI" LA NATAȚIE.**

Pionieri și școlari din Capitală ! Participați în număr cît mai mare la cea de a XV-a ediție a CUPEI „SCÎNTEII PIONIERULUI" LA NATAȚIE !

MECIURILE DE PITICI

CUPA STEAUA LA FOTBAL

● 265 echipe participante ● Cel mai bun pitic — Călugăru Florin ● Cel mai bun junior — Onofrenciuc Victor

În acea dimineață de 7 iunie, porțile Bazei sportive de pe B-dul Ghencea au fost luate cu asalt de aproape 3 000 de copii din toate cartierele Capitalei. Acestora li s-au mai alăturat aproape 100 de copii din Domnești, Slobozia, Oltenița.

Toți, absolut toți acești copii, mari pasionați după fotbal, au venit aici să-și dispute întîietatea în marea întrecere fotbalistică organizată special pentru ei de Clubul sportiv „Steaua".

Datorită numărului record de participanți, organizatorii s-au văzut nevoiți să împartă echipele înscrise în competiție în patru serii : echipe de copii — școli ; echipe de copii — blocuri, străzi, cartiere ; echipe de juniori — școli ; echipe de juniori — blocuri, străzi, cartiere.

Timp de 12 zile, de dimineața și pînă seara, cele 4 terenuri ale bazei sportive au găzduit entuziasmul dezlănțuit al micilor jucători care se străduiau din răsputeri să arate specialiștilor de la „Steaua" tot ceea ce au învățat ei din alfabetul fotbalului. Lupta a fost deosebit de dîrză, mai cu seamă că pentru rîvnitul trofeu „Cupa Steaua", își disputau întîietatea nu mai puțin de 265 de echipe.

În timpul fiecărui meci, în carnetelele lui Voinescu, Apolzan, Dumitrescu — antrenorii viitorului centru de copii și juniori de la „Steaua" — apăreau noi și noi nume — speranțe ale fotbalului nostru : Tătaru Eugen, Andronescu Gheorghe, Stroescu Valeriu, Cringașu Vasile, Călugăru Petre, Călugăru Florin...

Dorința de a învinge era atît de mare, încît fiecare echipă a luptat cu multă dîrzenie pentru victorie. Au fost nenumărate cazurile cînd meciurile se terminau la egalitate, chiar și după prelungiri, echipa cîștigătoare cunoscîndu-se abia după executarea ultimei lovituri de la 11 m.

Dar iată că zilele au trecut și a sosit și ziua finalei.

În prima grupă echipa Școlii generale de 8 ani nr. 54 dispune de echipa Școlii generale de 8 ani nr. 4 cu 2-0. În grupa echipelor de străzi și cartiere, micii fotbaliști de pe strada Performanței reușesc o adevărată „performanță", învingînd, cu același scor (2—0) echipa copiilor de pe Aleea Ambrozie. La juniori, Școala medie nr. 6 cîștigă în fața Școlii profesionale de construcții cu 3-2, iar la grupa echipelor de străzi, cartiere, echipa Cooperativei agricole de producție din Domnești învinge echipa de pe Strada Viitor cu scorul de 10-9 (după executarea loviturilor de la 11 m).

Premiul special pentru „cel mai bun pitic" al competiției a fost cîștigat de pionierul Călugăru Florin, elev în clasa a V-a la Școala medie Mihail Sadoveanu, iar premiul special pentru „cel mai bun junior", de Onofrenciuc Victor, elev în clasa a IX-a la Școala medie „Ion Neculce".

Copii, nu uitați ! La 1 septembrie, clubul „Steaua" organizează returul acestei competiții, un minunat prilej de afirmare pentru voi.

R. ȘTEFAN

POLISPORTIVII DIN RUȘEȚU

Vestea zbura ca un fluture din clasă în clasă : „De mîine începem întrecerile pentru cucerirea insignei de polisportiv". Într-adevăr, începînd cu a doua zi, cîteva luni terenul sportiv al școlii n-a avut nici o clipa „vacanță", fremătînd de întrecerile micilor sportivi, nelipsind totodată emoțiile și surprizele.

Întrecerile de ciclism au atras zeci de spectatori, de o parte și de alta a drumului de țară, de lîngă Lunca Jugureanu. Chiar de la plecare din pluton țîșnește un grup condus de Vlădescu Ionel și Vasile Drăghici. Plutonul organizează o „moriscă", dar cu tot efortul depus de ei, grupul fugar n-a mai putut fi ajuns. Micii spectatori, pretutindeni, își încurajează frenetic favoriții : „Hai, Ionel, hai !" Ecourile se unesc cu alte ecouri : „Hai, Vasilică, mai iute !" Cei doi adversari se ridică de pe șei și pedalează puternic, reușind să treacă amîndoi linia de sosire... Dar Ionel își depășește colegul său numai cu o jumătate de roată.

Cronometrele au înregistrat rezultate frumoase și la proba de 60 m plat. Elevul Dorel Cernat (clasa a VIII-a C) se impune cu autoritate în fruntea viteziștilor și nu mai cedează pînă cînd nu rupe cu pieptul firul startului. La fete, Neacșa Ivan (clasa a VIII-a A), după ce plecase cu întîrziere de la start, „prinde" pe parcurs pe celelalte cinci concurente, aleargă piept la piept, apoi țîșnește ca o săgeată și reușește să acopere distanța de 60 m plat în 9 sec.

La săritura în lungime, Chiră Gheorghe (clasa a VI-a B), la a treia încercare sare 3,80 m, iar la fete, Octavia Zota, cu o săritură de 3,40 m se clasează pe primul loc. La greutate (4,400 kg) Nădășeanu Ionel (clasa a VIII-a C) ocupă locul I cu o aruncare de 9 m și Vlad Georgeta (clasa a VIII-a A) cu o aruncare de 6,80 m. La flotări, Niță Constantin (9 flotări) și Lenuța Mușat (8 flotări) s-au clasat pe primele locuri.

Majoritatea concurenților au luat probele cu „bine" și „foarte bine".

Demn de amintit este faptul că în clasa a VI-a, a VII-a și a VIII-a sînt 170 de polisportivi dintre care 70 de fete. Pînă în prezent 80 de pionieri de la Școala generală de 8 ani din Rușețu, regiunea Galați, au primit insigna de polisportiv, urmînd ca peste foarte puțin timp s-o primească încă mulți alții.

Vacanța care a început va fi un prilej cum nu se poate mai bun.

Succes, copii !

N. BULGARU

ÎN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL IV-LEA CONGRES AL P. M. R

SĂ ZBOARE CÎNTUL DINTR-AL INIMILOR PRAG

Iată, acum m-am întors din drumul făcut prin țară, și m-am așezat la masa de scris. Și, gîndindu-mă cum să încep să povestesc, parcă v-am văzut pe voi cititorii, că vă adunați tot mai mulți în jurul meu și mă ațintiți cu privirea. Iar eu trebuie să vă descriu cele văzute în așa fel, încît să le trăiți aevea. Închipuiți-vă, dragii mei, că sînteți într-o sală de spectacol. Cortina se ridică încet și pe scena cufundată în întuneric răsare doar un cerc de lumină. Iar în mijlocul lui, apar trei pionieri care sună din goarne. La semnalul lor, răspund glasurile tinerești: „Salut voios! Salut voios!“ Sînt patru pionieri, doi băieți și două fete, care ne invită într-o călătorie pe aripile versului, ale cîntecului și ale dansului, de-a lungul și de-a latul țării. La chemarea lor, răspund deodată din scenă zecile de glasuri ale copiilor ce sînt „azi oștire de pitici, mîine făurari voinici“. Cei patru pionieri, pe rînd, povestesc despre hărnicia oamenilor noștri, despre faptele lor frumoase. „Dar voi ce aduceți, pionierii mei?“ întreabă unul dintre cei patru prezentatori. Oștirea de pitici, mîine făurari voinici, răspunde cu mîndrie: „Am adus buchetele de note mari“. Notele de 9 și 10 sînt înălțate pe pancarte simbolizînd dorința și setea de învățătură. Pionierii au multe să spună despre copilăria lor. Dar oare totdeauna viața a fost astfel? Glasul jalnic al buciumului ne îndeamnă să ascultăm îngîndurați despre vremurile de demult. Copiii amintesc faptele eroilor pe struna versului solemn. Iar alții, le amintesc prin graiul dansului. Da, priviți-i pe acești panduri de e șchioapă. Ei povestesc coregrafic despre anii răscoalei sub conducerea lui Tudor. Apoi, corul își înalță glasul, închină odă eroilor clasei muncitoare care au purtat steagul luptei spre victoriile de astăzi. Cum v-ați exprima, copii, pentru viața pe care o trăiți în patria scumpă? Răspunde corul: ***„Pentru tot ce împlinește, / Nota 10 eu i-aș da, / Nota 10, școlărește. / Ea cu vremea se întrece, / Țării mele, nota 10. / Ea ca pasărea măiastră / Suie, suie către stele, / Pentru zbor spre*** *zări albastre, / Nota 10 țării mele! / “. Dar cîte note de 10 nu încunună patria! Pentru trecutul eroic de luptă: „Nota 10 țara mea, / 10 la istorie!“. Pentru frumusețile și bogățiile tale, care te arată mîndră ca o grădină vie: „Nota 10 eu ți-aș da, / 10 pentru geografie!“ Și, cîntecele pionierești închinate patriei, partidului, se înalță, zboară din al inimilor prag.*

DESPRE CE AM AFLAT

Desigur, vreți să știți la ce spectacol am asistat și cu ce prilej. Dar mai bine să stăm de vorbă cu cîțiva interpreți. Pionierul Stanciu Sorin ne spune: „Este un spectacol original. Noi am vrut să facem ceva mai mult decît ce este în tradiție; în loc să ne prezentăm pe rînd cu cor, orchestră, dansuri ș.a.m.d., le-am unit într-un poem-scenariu pe care l-am închinat evenimentului măreț, Congresul partidului“.

Pionierele Ștefănescu Liliana și Pantalia Dumitra ne mărturisesc: ***„Am muncit foarte mult. Acest spectacol este pentru noi ceva nou și foarte interesant. Am vorbit cu spectatorii și ne-au spus că au fost încîntați de acest spectacol“. Și acum, ultima informare. În spectacolul intitulat „Țării mele, nota 10!“ versuri-*** *le aparțin lui Petre Dragu, muzica — lui Richard Rang, Boris Chelaru și Ovidiu Gheorghiu regia — actorului Radu Nicolae, iar spectacolul a fost prezentat de Casa pionierilor din Craiova.*

★

Înainte de a părăsi meleagurile Olteniei, aflați dragii mei, că și celelalte case ale pionierilor din regiune au răspuns la întîmpinarea sărbătorească a Congresului prin întîlnirea lor în cadrul unui concurs. Merită să amintim manifestările mai remarcabile pe scenă pe care le-am văzut deja. De pildă, corul Casei pionierilor din Tr. Severin care a avut o prezentare corectă, frumoasă, soliștii acordioniști de la Casa pionierilor din Caracal (îndeosebi pionierul Popa Constantin) sau colectivul cercului dramatic al Casei pionierilor din Tg. Jiu care, așa după cum ne-a spus pioniera Enulescu Doina — interpretă principală — a încercat prima oară mixtura (combinația jocului de păpuși și de actori).

Pentru munca, eforturile depuse și sentimentul înflăcărat cu care ați pregătit această manifestare cultural artistică închinată Congresului, bravo, copii!

M. MICU

Desen: G. BRUSCHI

Ocupînd un loc de frunte în arta românească contemporană, Corneliu BABA **(n. 1906) a devenit cunoscut și peste hotarele țării.**

Reproducem mai sus una din picturile sale, „OȚELARII" (1960) aflată la Muzeul de artă al R.P.R. – Galeria națională.

ÎN ANII CE PE RÎND...

În anii ce pe rînd s-or aduna,
Și-n trunchiul vîrstei tale roditoare
Ca ramurile pomului vor sta,
Și-n fiece idee-o fi o floare
Din care o să crească, în lumină,

Un viaduct, sau poate o uzină,
În piept, atunci, inima o să-ți pară,
Sub un arcuș fără sfîrșit, vioară
Cu strunele întinse peste țară.

Nicolae BULGARU

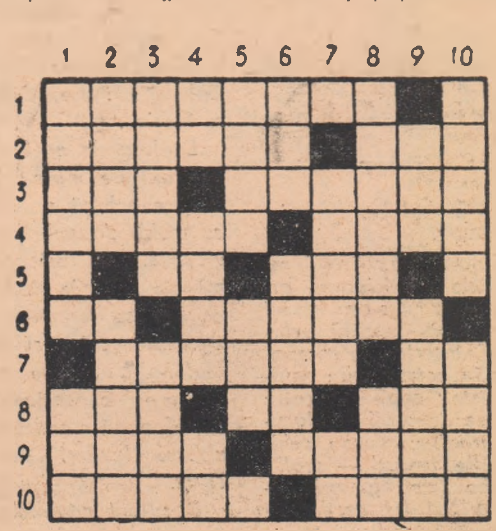
DIN LITERATURA PENTRU COPII

ORIZONTAL:

1. Micul erou al Comunei din Paris, simbol al curajului și istețimii. 2. Scriitor italian, autorul cunoscutei cărți „Inimă de copil" (Cuore) — Aduce ploaia. 3. Interjecție — în primăvara vieții. 4. Scumpă — Poet român, autorul poeziei „Trei pionieri". 5. Cutie! — Nimic. 6. Curse! Poet clasic român, autorul poeziilor „Vestitorii primăverii", „Iarna pe uliță" etc. 7. Roadele livezilor, foarte plăcute copiilor — Oprea Zamfir. 8. Una din zile — Cămașa Ilenei Cosînzene — *„...Baba" care a avut de furcă cu... 40 de hoți.* 9. Fram și tot neamul lui — Celebru scriitor american, autorul cărților „Prinț și cerșetor", „Aventurile lui Tom Sawyer" etc. 10. Sînt „cinci" într-o povestire de Ion Creangă — Una din fiicele lui Ștefan cel Mare, întîlnită în piesa „Apus de soare" de Delavrancea.

VERTICAL:

1. Scriitor sovietic, autorul povestirilor „Timur și băieții lui", „Ciuk și Ghek" etc — Maimuța din romanul „Insula misterioasă" de Jules Verne. 2. Gustul... migdalelor lui Topîrceanu — Joacă un rol important în *teatrul de păpuși.* 3. *„Nas..." porecla pe care Buratino a dat-o dulgherului Giuseppe* — Animal... vesel (pl). 4. Rece! — Nume de copil — Plantă textilă. 5. Pui de oaie — Măsura lui Cuza (pl). 6. Literă cirilică — Cu mintea ageră. 7. Mama a șapte fii și șapte fiice din mitologia greco-romană, care în trufia ei, i-a insultat pe Latona, pe Apollo și pe Diana, iar aceștia săgetîndu-i toți copiii, ea a devenit personificarea durerii materne — Wolf Oscar. 8. Genial compozitor român, căruia în copilărie i se spunea Jurjac. — Istria! 9. Curs — Autorul cărții „Poveștile celor trei mincinoși". 10. *„...Pogonici"* revistă pentru cei mici — Personaj din basmele copiilor.

Mihai PĂTRAȘCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: **București Piața „Scînteii", tele fon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul:: Combinatul Poligrafic „Casa Scînt eii"** **40631**